

వీర్ కానిది వీర్ అని అనుకున్నంతకాలం, నిజం తెలియబడదు

సద్గురు శ్రీ నాన్నగాలి అనుగ్రహభాషణములు, 4-4-2001, చంతపల్లి
ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనం భోతికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలన్నా ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావాలన్నా నొమాన్యమైన తెలివిషేటలు సరిపోతాయి. మన ప్రవర్తనలో బాద్ధత ఉండాలి. మనం బాద్ధతగా ప్రవర్తిస్తూ ఉంటే ధర్మంయందు గౌరవం పెరుగుతుంది, ధర్మం ఆచరించాలి అనే నిర్ణయం కలుగుతుంది. ధర్మాన్ని ఆచరించటం వలన మనస్సుకు అంతర్దృష్టి కలుగుతుంది. బ్రహ్మం నీ హృదయంలోనే ఉంది. బ్రహ్మం నీకు అనుభవంలోనికి రాకుండా నీ అజ్ఞానమే నీకు అడ్డు వస్తోంది. అజ్ఞానము పోవటానికి నీ జీవితంలో సంఘటనలు క్రియేట్ చేసి, అజ్ఞానము పోగొట్టుకోవటానికి నీకు శక్తిని ఇచ్చి, నీకు సహాయసహకారములు అందించేవాడే గురువు. మనం పూజచేసినా, జపంచేసినా, ధ్యానంచేసినా ఏ సాధన చేసిన దానివలన మనస్సుకు అంతర్దృష్టి కలగాలి ఎందుచేతనంటే వస్తువు లోపలేఉంది, బయట ఏమిాలేదు. నీ హృదయంలో ఉన్న బ్రహ్మం తప్పించి అన్ని మనోకల్పితములు మాత్రమే. మనం దిదిచేసినా వ్యక్తిభావనతో చేయకూడదు, సమప్పిద్యప్పిసి అలవర్పుకోవాలి. మనం ఎంతసేపు నేను, నేను అని వాడుతూ ఉంటాము అలా కాకుండా మనం మనం అనుకోవటం వలన మనస్సుకు విశాలదృష్టి కలుగుతుంది. మన మనస్స ఇరుకు అవ్యాటం వలన లోపలఉన్న వస్తువు తెలియటం లేదు. మన మనస్స విశాలమయితే, మన మనస్స వల్లబడితే, మనస్స సిర్థలమయితే లోపల ఉన్న వస్తువు మనకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. మనం ఎక్కడ జిన్నించాలి, ఎక్కడ మరణించాలి, మరణించేలోపు ఈ శరీరంద్వారా ఏమి జరగాలి అనేటి ఈశ్వర సంకల్పం ప్రకారం జరుగుతుంది. ఇది మనకు అర్థమయితే వ్యక్తిభావన తగ్గిపోతుంది.

భగవదనుభవం పొందటానికి నాలుగు విషయాలు ముఖ్యం, భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని మనకు పూర్తిగా నమ్మకం కలగాలి. అది నోటిష్టే చెప్పటంకాదు మనస్సుకు విశ్వాసం కుదరాలి. ఉన్నాడు అనుకోంటే సరిపోతుందా వాడి మిాద మనకు ప్రేమ కలగాలి, ప్రీతి కలగాలి. ప్రీతి కలిగితే సరిపోతుందా సరిపోదు పరమేశ్వరుని తెలుసుకోవాలనే బుద్ధి కలగాలి. ఆయనను తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. తరువాత అదిగా మిారు ఉండగలగాలి అంటే పరమేశ్వరుడు ఎలా ఉన్నాడో అలా మనం ఉండగలగాలి. ఈ నాలుగు అంచెల వలన మనకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. అప్పుడు ఆత్మశాంతి మన చేతికి అందుతుంది. డబ్బుపోతే తిలిగి సంపోదించుకోవచ్చును గాని జిలగిపోయిన కాలం తిలిగిరాదు. అందువలన కాలాన్ని జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకోవాలి. కాలాన్ని పొడుచేసుకొంటే భగవంతుడిని

అగారవపరచినట్లు అవుతుంది. చాలామంది ఉపయోగంలేని మాటలు చెప్పకొంటూ కాలక్షేపం చేసేస్తారు. మిారు ఎవరితో ఇలా కాలక్షేపం చేస్తున్నారో వారు ఎవరూ మిా దేహం చనిపోయిన తరువాత మిాకూడా రారు. ఇలా కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు. నీవు ఆత్మవుకాని నీకు దేహబుద్ధి వస్తోంది. నీకు దేనివలన ఈ దేహబుద్ధి వస్తోందో దానిని విడిచిపెట్టటం వలన నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది గాని బాహ్యంగా ఏదో విడిచిపెట్టటం వలన జ్ఞానం రాదు.

భగవంతుడికి శరణాగతి చెందు. ఆయన సంకల్పంతో రాజీవడు. ఎప్పడైనా కష్టాలు వస్తూ ఉంటాయి, కంగారు పడవద్దు. అవి భగవంతుడికి తెలిసే వస్తున్నాయి. అందువలన ఆయన సంకల్పంతో రాజీవడటం నేర్చుకోండి. అదికూడా సాధనే. నీవు బాధ్యతాయుతంగా జీవించటం వలన, సూక్ష్మబుద్ధిని పెంచుకోవటం వలన ఈశ్వరుడియెక్క సక్తి ఇటువంటిది కదా అని నీకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. ఈ శరీరం శవం అవ్యకముందే వ్యక్తిభావనలోనుండి ఎవడైతే విడుదల పాందాడో వాడు శరీరం ఉండగానే బ్రహ్మంలో బక్షమవుతాడు. నీ కోలికకు సక్తి లేదు. ప్రారబ్ధంలో ఉంటే నీ కోలికతో నిమిత్తం లేకుండా అది జరిగిపోతుంది. నీ ప్రారబ్ధంలో లేకపోతే నీవు కోరుకొన్నా అదిరాదు. ఇది నీకు అర్థమయితే నీ మనస్సు చల్లబడిపోతుంది. మిారు ఏకాంతంగా కూర్చోండి. మిాకు ఏ తలంపు వచ్చినా అది ఎందుకు వస్తోంది అని చూస్తే దానికి దేహమే కేర్దం అవుతుంది. దేహం కేంద్రంగా పెట్టుకొని వచ్చే తలంపులు అస్త్రిపోతే అతని ప్రేమ విశ్వవ్యాప్తం అవుతుంది. అంటే నీ వ్యక్తిగతమైన వాంచలు పోయినప్పడు నీ ప్రేమ విశ్వవ్యాప్తమవుతుంది. వ్యక్తి భావన లేకుండా, అహంభావన రహితంగా జీవించేవాడికి రసహృదయం కలుగుతుంది. అప్పుడు వాడి ప్రేమ హద్దులు లేకుండా ఒక కులంతోటి, మంతోటి, జాతితోటి సంబంధం లేకుండా ప్రపంచం అంతా ప్రసరిస్తుంది.

మనకు అనేక తలంపులు వస్తూఉంటాయి. మనకు ఏ తలంపు వచ్చినా ఆ తలంపు వచ్చినందుకు ఈశ్వరుడికి సమాధానం చెప్పాలి. ఆయనకంటే మనం వేరుగా ఉన్నాము అనుకొంటున్నాము కాబట్టి మనకు వచ్చే ప్రతి తలంపుకు ఆయనకు సమాధానం చెప్పాలి. కాయ బాగా ముగ్గి పండులుయిన తరువాత చెట్టునుండి సహజంగా ఎలా వేరుపడిపోతుందో అలాగ నీవు చేసే పనిద్వారా, బాధ్యతాయుతమైన జీవితంద్వారా సహజంగా దేహబుద్ధినుండి విడిపోయి జన్మలేని స్థితిని పాందాలి. మిారు ఇంటిదగ్గర ఉండి మిా దైనందిన కార్యక్రమాలు చేసుకొంటూ సాధన చేసుకోండి. ఏదో కోపం తెచ్చుకొని ఇల్లు విడిచిపెట్టి పాలిపోవద్దు. కోపం తెచ్చుకొని పాలిపోవటం వలన జ్ఞానంరాదు. ఇల్లు విడిచిపెట్టి ఎక్కడికో పెళ్ళటం వలన మిాకు ఇంటిలో ఉన్న సదుపాయాలుకూడా అక్కడ ఉండవు. ఇంటిదగ్గర ఉండి సాధన చేసుకొన్న మిారు తలస్తారు. అయితే ఎప్పడైనా అరుణాచలంవెళ్ళినా, కానీవెళ్ళినా,

రామేశ్వరంవెళ్లినా ఎంతోకొంత శక్తిని సంపాదించుకోవటానికి ఎందుచేతనంలో ఇంతకుముందు ఎంతోమంది మహార్షులు, మహాత్మలు తిలగిన పుణ్యప్రదేశాలు అవి. ఇల్లు విడిచిపెట్టి ఎక్కడికోపాలపోవటానికి ప్రయత్నం చేయవద్దు. ఇక్కడేఉండి నీ స్వభావాన్ని మార్చుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయ్యి. మన స్వభావాన్ని మార్చుకోవటం చాలా కష్టం. స్వభావాన్ని మార్చుకోవటానికి నిజంగా ప్రయత్నం చేస్తూఉంటే నీకు అనేక కష్టాలు, బాధలు ఎదురవుతాయి. నిప్పమిాద చేయ్యవేస్తే నీకు ఎంత బాధ కలుగుతుందో స్వభావాన్ని మార్చుకొనే ప్రయత్నంలో నీకు అంత బాధ కలుగుతుంది. వీటిని అన్నింటిని తట్టుకొని నీవు ప్రయత్నం చేయాలి. ఆత్మానుభవం పొందటానికి నీకు ఏవైతే అవరోధాలు ఉన్నాయో చూసుకో. నీవు ఎక్కడికో పాలపోవటంవలన ఈ అవరోధాలు పోవు. ఈ అవరోధాలను తొలగించుకోవటానికి నీవు ప్రయత్నం చేయాలి. పోగొట్టుకోవలసినది ఏదో దానిమాదే నీ సాధనను గురిపెట్టు. ఇతరుల గొడవ నీకు వద్దు. ఇతరులను అనుకరించవద్దు. నీవు బాగుపడే విధానం చూసుకో. నీ లోపలున్న పరమేశ్వరుడు నీకు అనుభవంలోనికి వస్తే ఈ లోకానికి నీద్వారా ఎంతో మేలు జరుగుతుంది. నిన్ను చూసి ఎంతోమంది మారుమనస్సు పొందుతారు. భక్తి ఏ వయస్సులో వచ్చినా అప్పుడు ప్రారంభించి దానిని బలపర్చుకోవాలి. ఇప్పుడు వచ్చించి ఏమిటి, ఈ వయస్సులో ఇంక ఏమిచేయగలము అని అనుకోకూడదు. ఇప్పుడు చేయగలిగించి చేస్తే మరుజన్మలో అది కంటిన్నా అవుతుంది.

నేను అది సాధించాను, నేను ఇది సాధించాను అని అనుకోవద్దు. చేసింది పరమేశ్వరుడే, నీ వల్ల ఏమిఅవుతుంది. నీ దేహస్ని ఉపయోగించుకొన్నాడు అంతే చేసింది ఆయనే, కర్త ఆయనే. నేను చేసాను, నేను చేసాను అని అనుకొంటే కర్తకు దూరమైపోతావు అంటే పరమేశ్వరుడికి దూరమైపోతావు. ధ్యానంచేసి, జపంచేసి, విచారణచేసి ఏ స్థితిని పొందుతారో నీవు కర్త చేస్తూకూడా ఆ స్థితిని పొందవచ్చు అయితే నీవు కర్తలేని కర్తనుచెయ్యాలి. నేను చెడ్డవాడిని, నేను చెడ్డవాడిని అని అనుకోవద్దు. నీలో ఎంతోకొంత మంచితనం ఉంది కదా దానిని అభివృద్ధి చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయ్యి. పోజటివ్ తింకింగ్ అలవాటు చేసుకో.

నీకు దుఃఖిం రావటానికి కారణం, అశాంతి రావటానికి కారణం దేహమే నీవు అనుకొంటున్నావు, ఇంద్రియాలే నీవు అనుకొంటున్నావు, ఇంద్రియాలకు గోచరమయ్యే విషయాలే నీవు అనుకొంటున్నావు అందువలన నీకు అశాంతి వస్తోంది. నీవుకానిది నీవు అనుకొన్నంత కాలం ఏది అవునో అది నీకు తెలియబడదు. లోకంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉన్నాయి. ఏ ఆకర్షణకు గురిఅయినా మనస్సురూపానికి దూరమవుతాము. భక్తి విషయంలో

మనంకూడా చిన్నపిల్లలమే. చిన్నపిల్లలను వస్తువు ఏదైనా తెమ్మని పంపిస్తే మధ్యలో ఏవైనా ఆటలు కనబడితే అవిచూస్తా మనం చెప్పిన పని మర్ఖపోతారు. మనంకూడా అలాగే ఉన్నాము. లోకంలో ఉన్న ఆకర్షణలకు గురిలయి ఈ భూమిమిదకు ఎందుకువచ్చావో మర్ఖపోతున్నాము. అందుకే వచ్చిన పని చూసుకోండి అని భగవాన్ తరచుగా చెప్పేవారు. మింతిరాలు ఉపవాసం చేస్తున్నా మనస్సు ఉపవాసం చేస్తోంది అని అనుకోవద్దు. ఉపవాసం చేసిన రోజున అన్నం గొడవ ఎక్కువగా ఉంటుంది అంటే మనస్సు ఉపవాసం చేయటం లేదు అని అర్థం. మనం బాగుచేసుకోవలసింది మనస్సును. దేనినైతే బాగుచేసుకోవాలో దానిని వదిలివేస్తున్నాము. ఇంక మనకు జ్ఞానం ఎలా కలుగుతుంది. నీ మనస్సును బాగుచేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. ఎవరో వచ్చి బాగుచేస్తారని ఎదురుచూడకు. మనస్సును బాగుచేసుకొంటే మోక్షం. మనస్సును బాగుచేసుకోకపోతే బంధం. రెండూ నీ చేతులలో ఉంది. ఏది చేయాలో నీళ్ళయించుకో.

బయట ఉన్న సంపద మనకూడా రాదు. లోపల ఉన్న సంపద మనకూడా వస్తుంది. అందువలన లోపల ఉన్న సంపదను అంటే ఆధ్యాత్మిక సంపదను పెంచుకోంటూ రావాలి. నీ స్వభావాన్ని మార్చుకోవటానికి నీవు ప్రయత్నం చేసినా అందులో సక్కేన్ అవుతావు అని చెప్పలేము అలాగని ప్రయత్నం మానవద్దు, నీవు చేయగలిగిన ప్రయత్నం చెయ్యి. నీ స్వభావం మారేకొలది నీ ఆధ్యాత్మిక అంతస్థ పెరుగుతుంది. అప్పుడు నీ మాటలో స్వచ్ఛత ఉంటుంది, నీ మాటకు పవిత్రతకు వస్తుంది, నీ మాటకు శక్తి వస్తుంది. డబ్బు సంపాదించటానికి ఎంతో దూరం ప్రయాణం చేస్తున్నావు, విదేశాలకు వెళ్లున్నావు. అలాగే ఒక సహ్యదయం ఉన్నవాడిని కలుసుకోవటానికి అవసరమైతే భూమియొక్క అంచులవరకు ప్రయాణం చెయ్యి. అయితే నీకు డబ్బుమిద ఉన్న ప్రీతి సహ్యదయంమిద లేదు అందుకే ప్రయాణం చెయ్యటం లేదు. నీవు ప్రయత్నం ప్రారంభించు. కంగారు పడవద్దు. నెమ్ముదిగా అభివృద్ధిలోనికి వస్తావు. నీవు చేసిన ప్రయత్నం వ్యధాపోదు. కొబ్బరికాయను కొడతాము. అది నాలుగోసాల కొట్టినప్పుడు పగిలింది అనుకోండాము అది అబద్దం మిగిలిన మూడు దెబ్బల ప్రభావం దానిమిద ఉంది నాలుగో దెబ్బకు పగిలింది అంతే. అలాగే నీవు చేసిన ప్రతి ప్రయత్నంయొక్క ప్రభావం ఉంటుంది. మింతిరాలు ఫలంగా మింత జ్ఞానం కలుగుతుంది. మింత ప్రాద్రాబాద్ వెళుతున్నారు అనుకోండి ప్రాద్రాబాద్ వెళ్ళే ట్రైనులో కూర్చుంటేచాలు అదే మిమ్మల్ని గమ్మానికి చేరుస్తుంది. అలాగే ముందు నీవు సాధనను ప్రారంభించు. ప్రారంభిస్తే అదే నిన్న గమ్మానికి తీసుకొని వెళుతుంది.

మనం సర్వాజంగా జీవించాలి.

కృతిము జీవనమున్నకు అలవాటు

పడకూడదు. కృతిమంగా

జీవించేవాడు ఇతరుల లోపములను

మెతుకుతూ ఉంటాడు. దానివలన

చిత్తశాంతికి దూరమవ్యతాడు,

చిత్తక్షోభకు గులిఅవ్యతాడు. నిజం

సర్వాజంగానే ఉంటుంది.

సర్వాజంగా జీవించేవాడికి అది

ఎఱుకపడుతుంది.